

tænkelig ved med Hensyn til Flertallets Vædringsforslag, er Bestemmelsen i Vædringsforslag Nr. 12, som gaar ud paa at give en og samme Afstandsbestemmelse overfor Aalegaardsfiskerierne, nemlig en Afstandsbestemmelse til Siden. En og samme Afstandsbestemmelse udad tror jeg nok man kunde være med til, fordi det vanskeliggør ikke i den Grad Forholdene omkring ved de forskellige Aalegaardsfiskerier saaledes, som en Afstandsbestemmelse til Siden gør det. Afstandsbestemmelsen udadtil for den Fortrinsret, som Rystejerne skulle have, mener jeg man lettere kommer over. Jeg mener, at Rystejerne, som have Fortrinsret, her nemmere selv kunne varetage deres Interesser overfor dette Spørgsmaal, og jeg har derfor ikke haft Betænkelse, i alt Fald ikke saa store Betænkelse, at jeg ikke kunde gaa med, hvad angaar Spørgsmaalet om Afstandsbestemmelser udadtil, idet vi jo ogsaa paa Vædringsforslag under Nr. 17 have en saadan Bestemmelse. Men derimod med Hensyn til Afstandsbestemmelser til Siden er jeg meget betænkelig. Naar man tænker paa de forskellige Forhold, under hvilke Fiskeriet finder Sted ved de forskellige Aalegaarde, synes det mig at være ret indlysende, at det er umuligt for Lovgivningsmagten her at bestemme en fælles ensartet Regel overalt med Hensyn til Afstandsbestemmelserne til Siden for samtlige Aalegaarde i Landet, og det Mindretallet derfor gør, er, at vi tænke paa ad en ligefrem og praktisk Vej at løse dette Spørgsmaal, nemlig ad den simple Vej at det ved et Nævn's Underøgelse paa de forskellige Steder, om det forlanges ved hver Aalegaard rundt omkring i Landet, afgøres i hvor nær en Afstand det vil være rigtigt at lade andet Aalefiskeri foregaa til Siderne. Derfor forekommer det mig, at Vædringsforslaget under Nr. 17 er langt anderledes betryggende over for Fiskerbefolkningen, eller rettere sagt, over for dem, som rundt omkring i Landet have Aalegaardsretten og eje Aalegaardsfiskerierne, end Flertallets Forslag. Jeg vil gøre endnu en Bemærkning til det samme Vædringsforslag. Man kan jo meget vel tænke sig, at et saadant Aalegaardsnævn kunde tage fejl, eller i alt Fald, at det i Tidens Løb kunde gaa saaledes, at Forholdene med Hensyn til de af det da nedsatte Aalegaardsnævn bestemte Afstande til Siderne kunde forrykke sig, saa at de fastsatte Afstande i Tidens Løb ikke længere vilde være passende. Det synes mig derfor fuldstændig rigtigt, at man tager Hensyn dertil i det foreliggende Vædringsforslag, idet man aabner en Mulighed for, at hvis de Omstæn-

digheder, som være til Stede, den Gang Afstandene bleve bestemte, i Tidens Løb forrykke sig, vil man ogsaa være i Stand til at faa andre Bestemmelser. Dette er der, som sagt, aabnet en Vej for ved, at naar enten Aalegaardsejeren eller et vist Antal af de omboende Fiskere mene, at der er Grund til at træffe ny Afstandsbestemmelser, er man ogsaa i Stand til at faa Sagen undersøgt paa ny, og hvis Forholdene tale for det, kunne de allerede fastsatte Bestemmelser blive forandrede. I det hele taget vil jeg sige, at det forekommer mig, at Vædringsforslaget under Nr. 17 absolut er det mest frivindede af de Vædringsforslag, som foreligge til den nævnte Paragraf, idet det synes mig at ligge uden for al Tvivl, at det vil staffe den største Retfærdighed, at man lader nogenlunde sagtyndige Folk eller i hvert Fald Mænd, som have haft Beskæftigelse til at undersøge samtlige Forhold paa Stedet, Mænd, som ere i Stand til at sætte sig ind i samtlige stedlige Forhold, undersøge Sagen. Det, som man lader disse Mænd fastslaa, vil sikkert blive det retfærdigste og derfor selvfolgelig ogsaa det mest frivindede. Jeg skal derfor tillade mig varmt at anbefale Vædringsforslaget under Nr. 17. Mens jeg har Ordet, er der et Par andre Vædringsforslag, med Hensyn til hvilke jeg ganske vist endnu ikke har hørt, at der er Strid, men som jeg alligevel kunde have lyst til at omtale. Det er Vædringsforslagene Nr. 54 og 55 til § 47 angaaende Vedtægterne. Det har jo været nogen Tvivl underkastet, hvor vidt en Del af Vedtægterne i det hele taget have været saadanne, at Fiskerne i Længden have syntes godt om dem, og det er ogsaa i Følge samtlige Sagens Forhold ret naturligt, at det let kan udvikle sig saaledes, at de Vedtægter, som Fiskerbefolkningen paa det paagældende Sted kan have ønsket, kan den efterhaanden ønske enten at faa forandrede eller endog saa ophævede. Med Hensyn til Tilvejebringelsen af Vedtægterne er — i hvert Fald efter min Opfattelse — den bestaaende Fiskerilovgivning saaledes, at naar de omkringboende Fiskere en Gang ere gaaede ind paa at ønske Vedtægterne, og naar man en Gang er kommen saa vidt, at det Udvalg er nedsat, som skal udarbejde Forslag til Vedtægter, er Fiskerbefolkningen paa det paagældende Sted heller ikke i Stand til længere at forhindre, at der bliver lavet Vedtægter for det paagældende Fiskevand, idet der i den nu bestaaende Lov ikke er nogen Bestemmelse, som siger, at de samme Fiskere — eller i alt Fald et Flertal af dem — som ønske Udvalgets Nedsættelse, eller som fremkomme